

Raspravljati putem...

[...] Bio bi promašaj ići kroz život i stalno voditi usputne rasprave koje nas usporavaju na putu i ne osigurati način da dođemo do cilja. Upravo zato je Isus svoje apostole izravno upitao o čemu su raspravljali putem, jer su bili kao ljudi zavarani ljudskom željom za veličinom i moći da su se i međusobno natjecali u prestižu, do mjere da su iz vidokruga izgubili pravi put koji im je tumačio Isus i na koji ih je htio staviti otvarajući im oči za slavu uskrsnuća do kojega se dolazi po muci i smrti.

[...] On sebi nije dopustio ostati na pola puta, nedovršen i nedorečen, već je sve usmjerio prema željenom cilju. Isus se nije zadržavao raspravljati putem o zemaljskim interesima, niti je gajio zemaljske težnje kao svoj cilj. Pogotovo nije se ponašao kao netko tko koristi prolazni zemaljski život da bi sebi gradio veličinu, već je živio za predanje za druge, da bi njima omogućio da dođu do konačnoga smisla i cilja.

Kao i apostolima, počesto je i nama vjera u Gospodina samo nešto usputno, a ono što bi trebalo biti usputno, poput ljudskih i zemaljskih ostvarenja i interesa, postaje nam religija, božanstvo i kult. Tako umjesto da idemo putem, ostajemo uz put, jer smo važan odnos s Bogom pretvorili na usputnu raspravu, dok smo težište važnosti prebacili na ono što bi trebalo biti doista usputno. Zato iz ovog događaja i iz Isusovih riječi izvucimo pouku, te ne dopustimo da nam život prođe u usputnim raspravama, već radije tražimo i težimo kako doći do konačnoga cilja koji nam je on kao naš Učitelj i Glava zacrtao. Naše rasprave na životnome putu ne bi smjele biti samo rasprave o usputnim ciljevima, već razgovori koji nas izgrađuju za onaj konačni cilj. Ako to ne činimo, onda smo se sveli na usputne komentatore, umjesto da budemo učitelji božanskoga života. Budimo stoga kao djeca, te primajmo male i jednostavne ljude i stvari u životu, da bismo preko njih vježbali svoje srce da u jednostavnosti prima Kristovu riječ, a po njoj i samoga Boga, onoga koji je poslao svoga Sina da nam bude Vođa, Učitelj i Spasitelj na životnome putu.

<https://www.vieraidjela.com/raspravljati-putem-razmisljanje-uz-25-nedjelju-kroz-godinu-b/>

Bog krijepi život moj!

Spasi me, Bože, svojim imenom
i jakošću svojom izbori mi pravdu!
Poslušaj, Bože, moju molitvu
i usliši riječi usta mojih!

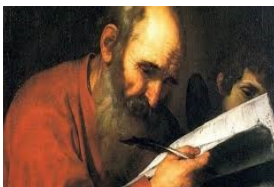
Oholice ustadoše na me
i moj život traže silnici:
na Boga se ne osvrću.

Evo, Bog mi pomaže,
Gospodin krijepi život moj.
Od srca rado ću ti žrtvovati,
slavit ću ti ime, Gospodine, jer je dobrostivo.

Otpjevni psalam: Ps 54, 3-6.8

POTICAJ NA RAZMIŠLJANJE

Sv. Matej apostol i evanđelist – 21. rujna

Sveti Matej, apostol i evanđelist, rodio se u Kafarnaumu oko 5. godine. Prema Evanđeljima sin Alfejev, zvan i Levi, Galilejac, carinik iz Kafarnauma, na području Heroda Antipe, ugostio je u svojoj kući Isusa i nakon tog susreta pridružio se njegovim apostolima. Autor je Matejeva evanđelja, sastavljenog prvotno na aramejskom jeziku (oko 70. godine) i poslije na grčkom (zadnja redakcija 80.-90. godine). Prema legendama, nakon Judeje propovijedao je kršćanstvo u Arabiji i Etiopiji, gdje je podnio mučeničku smrt. Od 954. njegove relikvije nalaze se u Salernu (Campania). Njegov je simbol dijete ili anđeo. Matej je pisao svoje evanđelje za Židove u Palestini koji su bili dobro upućeni u Sveto pismo Staroga zavjeta. Njima je htio dokazati da je Isus Bogom obećani Mesija te da se u njemu ostvaruju i obistinjuju sva starozavjetna proročanstva i obećanja.

Ta je značajka očita za Matejevo evanđelje od početka do kraja. Rodoslovljem na početku dokazuje da je Isus Davidov potomak po tijelu. Svoju svetost Matej je iskazao spremnošću i radošću, kojom je odgovorio na Spasiteljev poziv, svojom velikodušnošću jer je ostavio sve, priredivši svečanu oproštajnu gozbu za rođake i prijatelje te svojom poniznošću, jer se naziva "carinikom" i "grešnikom". Za Matejev mentalitet ključna je posljednja stranica njegovog Evanđelja jer prikazuje uskrsno otajstvo, moć Krista koji je umro i uskrsnuo, njegovu moć u Crkvi. "Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska. Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše sve što sam vam zapovjedio! Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta" (Mt 28, 18-20). Tu je, doista, vrhunski trenutak Isusova života.

On stoji između Isusove povijesti do tog trenutka, od njegova rodoslovlja, rođenja, propovijedanja, muke, smrti i uskrsnuća te života Crkve koja će propovijedati, naučavati i krštavati sve do konca vremena. Sveti Matej zaštitnik je carinika, poreznika, knjigovođa, bankara, burzovnih mešetara, [...]

<https://www.zupa-svvida-svjurja.hr/sv-matej-apostol-evanđelist-21-rujna/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

"MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA"
PU zagrebačka

Petrinjska 20

Zagreb

Godina 12 • broj 505 • 2021. godina

DVADESET I PETA
NEDJELJA KROZ GODINU

19. rujna 2021.

Tko želi biti prvi,
neka bude svima poslužitelj.

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapecanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Mk 9, 30-37

U ono vrijeme: Otišavši s gore, Isus i njegovi učenici prolazahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im: »Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati.« No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati.

I dođoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: »Što ste putem raspravljali?« A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. On sjede i dozove dvanaesticu te im reče: »Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!« I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagri ga i reče im: »Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla.«

SV. PIO IZ PIETRELCINE - 23. rujna

Glasoviti i kod vjernika omiljeni Padre Pio, talijanski kapucin i mističar, rođen je 25. svibnja 1887. god. u južnotalijanskom mjestu Pietrelcini. Na krštenju je dobio ime Francesco. Od malena je osjećao potrebu za izražavanjem svoje duhovnosti kroz oblike stroge pokore, pa je običavao umjesto na jastuku, spavati na kamenu, a strasti je krotio šibanjem tijela i nošenjem teških lanaca. Također je od ranih dana često doživljavao i nadnaravna ukazanja, što će se nastaviti kroz daljnji njegov život. Sa 16 godina ušao je u novicijat fratara kapucina u Morconeu gdje je obukao franjevački habit i uzeo ime brat Pio.

[...] Od 1918. pa do smrti, 23. rujna 1968. godine, stalno je imao stigme – krvave rane na rukama, nogama i desnom boku. One su stalno krvarile i boljele punih pedeset godina. [...]

<https://hkm.hr/svetac-dana/sveti-pio-iz-pietrelcine/>

Uvjerenje Isusa Krista

Tekstovi čitanja i evanđelja ove nedjelje vode nas bliže tajni Isusa Krista, Otkupitelja. U njemu nas susreće neshvatljiva Božja ljubav: Bog kaže DA nama ljudima i svijetu, i on tu riječ Da svoje ljubavi prema nama više ne povlači, i sam postaje cijena patnje i smrti svoga sina na križu.

U čitanju iz knjige Mudrosti prikazuje nam se, što nepravedni i bezbožni ljudi planiraju u svome srcu: njima nasuprot stoji primjer pravedna čovjeka kao živo predbacivanje za njihov život. Zato zaključuje njegovo uništenje. Proročki je ovdje već prorečena sudbina Otkupitelja: njegovi ga neprijatelji osudiše na križ, "na sramotnu smrt," ali ga Bog Otac uzima k sebi i "istrže ga iz ruku njegovih protivnika".

Tu se dakako ne događa, da Bog sprječava patnju i smrt svoga sina na križu, nego upravo u smrti biva vidljiva pobjeda života. Uskrsnuće Kristovo očituje ovu pobjedu božanske ljubavi na jedinstven način.

Evanđelje po Marku stavlja nam pred oči suprotnost između Isusova mišljenja i nedovoljnog razumijevanja njegovih učenika: on je poslušan volji nebeskoga Oca i prihvatit će na sebe patnju i smrt, da bi otkupio ljude od njihovih grijeha. Nakon tri dana će ustati. Njegovi ga učenici ne razumiju; radije promišljaju i međusobno se savjetuju, koje će službe i mjesto preuzeti u njegovom zemaljskom kraljevstvu kako ga oni sebi predočuju. Isus koristi to kao prigodu, da ih pouči tko će biti prvi u nebeskom kraljevstvu; naime ne onaj koji želi vladati, nego onaj koji služi i radije želi biti posljednji nego prvi.

Kad još stavi dijete posred njih, po toj gesti

naš Gospodin pokazuje, kakav treba biti učenik Kristov pred Bogom. Oni koji nasljeđuju Isusa trebaju se odlikovati posebnom ljubavlju prema djeci. Ne tiče li se to prije svega očeva i majki, kada oni prihvaćaju svoju djecu kao dar kojega im je povjerio Bog, da preuzmu za njih odgovornost? Na svakome onome koji radi Isusa preuzima dijete, leži blagoslov; on time također preuzima i njega i onoga koji ga je poslao, nebeskog Oca.

Tu je još i poslanica svetoga Jakova. Otvorenim riječima javno se kudi nered srca u zavisti i svadljivosti, a taj nered je uzrok vanjskoga nereda i zlih djela svake vrste. Nasuprot tome je mudrost Božja koja pokazuje dobra svojstva. Ona je "ponajprije sveta, zatim mirotvorna, milostiva, poučljiva, puna milosrđa i dobrih djela, postojana i nehinjena."

U nasljedovanju Krista ide se za svjesnom odlukom, ići putom duhovnog djetinjstva pred Bogom. Tada vlada mir; tada se provodi pravednost; tada će naše molitve pred Bogom biti uslišane; tada je kraj ratovima, svađama i borbi strasti.

Molimo Gospodina Boga, da nam daruje "novo srce", koje je ispunjeno ljubavlju prema Bogu i bližnjemu!

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/25-nedjelja-kroz-godinu-2/>

ZAVRŠNA MISA MEĐUNARODNOG EUHARISTIJSKOG KONGRESA

<https://www.bitno.net/vijesti/sviet/bogu-se-odgovara-zivotom-a-ne-naucenim-formulama-porucio-je-papa-u-budimpesti/>

Bogu se odgovara životom, a ne naučenim formulama – poručio je Papa u Budimpešti